Sacerdotes Hæreticorum, Christi honoribus non habentur digni.

r Anfel. *l.* 9. *c.* 18. Pann. *l.* 3. *c.* 129.

ARianos [r 21] præterea, ceteráſque hujuſmodi peſtes *α*, quia eorum Laicos converſos ad Dominum, ſub imagine pœnitentiæ, ac Sancti Spiritûs ſanctificatione per manûs impoſitionem ſuſcipimus; non videtur Clericos eorum cum Sacerdotii, aut Miniſterii cujuſpiam ſuſcipi debere dignitate. Quoniam quibus ſolum Baptiſmum ratum eſſe permittimus [22] (quod utique in nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti perficitur) nec Spiritum Sanctum eos habere ex illo Baptiſmate, illiſque [23] Myſteriis arbitramur. Quoniam [r] cùm à Catholica fide eorum autores deſciſcerent, perfectionem Spiritûs, quam acceperant, amiſerunt; nec dare ejus plenitudinem poſſunt, quæ maximè in Ordinationibus operatur, quam per impietatis ſuæ perfidiam potiùs, quàm per fidem dixerim, perdiderunt. Propter [24] quod fieri non poteſt [u], ut eorum profanos Sacerdotes, dignos Chriſti honoribus arbitremur; quorum Laicos imperfectos, ut dixi, ad Sancti Spiritûs percipiendam gratiam cum pœnitentiæ imagine recipimus. *Item.* §. 1. Si [x], ut legitur [y 25]: *Qui tetigerit β immundum, immundus erit;* quomodo ei tribuetur, quod munditia, ac puritas conſuevit accipere? *& infrà.* §. 2. Qui particeps effectus eſt damnati [z], quomodo debeat honorem accipere, invenire non poſſum.

f Sup. *eâd. c. qui perfectionem.*

t Innocentius Epiſcopis Macedoniæ *Epiſt.* 22. *c.* 3. u *al.* quomodo figri poteſt. x Sup. *eâd. c. ventum eſt.* y *Num.* 19. & *Levit.* 22. z *al.* damnato.

¶ CORR. ROM. *α Peſtes.*] Anteà ſequebatur, *deteſtamur:* quod eſt ſubſtatum, quia neque in vetuſtis codicibus, neque in ipſa Epiſtola, neque apud Anſelmum, aut in Pannormia habetur.

β Qui tetigerit.] In Epiſtola eſt, *quod tetigerit immundus:* ſed ob Gloſſam non eſt mutatum, atque hujus etiam lectionis ſententia habetur iiſdem indicatis ſcripturæ locis.

¶ PITH. [21] *Arianos.*] refert Creſconius, vide Centur. 4. *p.* 479.

[22] *Baptiſmum.*] V. C. *baptiſma vatum eſſe promittimus.*

[23] *Illiſque.*] V. C. *aliiſque.*

[24] *Propter.*] *Qui fieri poteſt?* Creſcon.

[25] *Si ut legitur.*] Hæc non ſunt in Epiſt. Innoc. ſunt ex Epiſt. ad Ruf. & Marcel. 112.

GRATIAN. Ex eo autem, quòd manûs impoſitio iterari præcipitur, Sacramentum non eſſe oſtenditur. Unde

LXXIV. AUGUSTINUS *lib.* 3. de Baptiſmo contra Donatiſtas, *c.* 16. [an. 412. *in Africa.*]

Manûs impoſitio non eſt Sacramenti iteratio.

a Polyc. *l.* 3. *tit.* 10. Anſel. *l.* 9. *c.* 24.

MAnûs impoſitio [a] non, ſicut Baptiſmus, repeti non poteſt. Quid enim eſt aliud, niſi oratio ſuper hominem.

GRATIAN. Cùm ergo Innocentius ſolum Baptiſma Hæreticis ratum eſſe permittat, cùm Gregorius ſacrilegam vocet Confecrationem Arianorum, cùm Cyprianus quæcumque ab Hæreticis fiunt, carnalia, & inania, & falſa judicet, cùm Hieronymus omnia, quæ ab eis offeruntur, contaminata in conſpectu Dei aſſerat, cùm Leo extra Eccleſiam nec rata Sacerdotia, nec vera ſacrificia eſſe teſtetur; patet, quòd Sacramenta Eccleſiaſtica præter Baptiſma, ut ſuprà dictum eſt, ab Hæreticis miniſtrari non poſſunt. Item objicitur illud

LXXV. HIERONYMI adverſùs Luciferianos [b]. [fortè an. 383. *Romæ.*]

Qui in Baptiſmo ſanctus eſt, ad altare peccator non erit.

b Tomo ſecundo.

SIcut Chriſtus eſt [c], qui baptizat; ita Chriſtus eſt, qui ſanctificat. Unde oro te, ut aut ſacrificandi licentiam ei tribuas, cujus Baptiſma probas, aut reprobes ejus Baptiſma, quem non putas eſſe Sacerdotem. Neque enim poteſt fieri, ut qui in Baptiſmo ſanctus eſt, ſit ad altare peccator.

c Alger. *l.* 3. *c.* 10.

¶ CORR. ROM.] Initium hujus Capitis uſque ad verſ. *oro te*, non eſt eo loco apud B. Hieronymum. Eſt tamen apud Algerum, *lib.* 3. *cap.* 10. apud quem etiam nonnulla verba ex iis quæ ſequuntur, eodem modo habentur, atque apud Gratianum, licèt apud B. Hieronymum aliter legantur.

GRATIAN. Sed hoc de peccatore *α* tantùm Catholico, non de Hæretico intelligendum eſt. Quidquid enim cum fide Catholica pro officio ſuo facit, licèt indignus, tamen divina gratia cooperante ratum eſſe creditur. Alioquin ſi de Hæreticis dictum intelligeretur, ipſe ſibi contrarius eſſet, cùm dicat *ad c.* 5. Amos [Sacrificia eorum odit Dominus.] & alibi in perſona Domini.

¶ CORR. ROM. *α Peccatore.*] B. Hieronymus eo loco argumentatur, ut ſolent Dialectici dicere, ad hominem: neque id agit, ut conſtituat, ac ſanciat aliquid; ſed tantùm ut adverſarium modeſtum reddat. Nam poſtquam illum eò adduxit, ut ſe non ampliùs adverſarium, ſed diſcipulum profiteatur, tunc veriſſimam ei rationem exponit, cur Eccleſia Epiſcopos recipiat, qui in Ariminenſi Concilio imprudentes Hæreticis conſenſerant.

LXXVI. IDEM. [an. 408. *in Africa.*]

Benedictionibus Hæreticorum Deus maledicit.

d *Sentent.* 4. *diſt.* 19. e *Mal.* 2.

MAledicam [d] *benedictionibus* [e] *veſtris:* hoc eſt, quidquid à vobis benedicitur, à me erit maledictum.

¶ CORR. ROM.] Hæc ſunt in Gloſſa interlineari ad eum Malachiæ locum ex Hieronymo.

Hoc ergo intelligendum eſt de Hæretico: illud autem adverſùs Luciferianos de Eccleſiaſtico peccatore. De quo ait « GRATIAN. « 11. *Pars.*

LXXVII. AUGUSTINUS *α* in Libro de Corpore Domini. [imò Paſchaſius c. an. 812.]

Boni & mali Sacerdotes æquè corpus Chriſti conficiunt.

f *De conſecr. diſt.* 2. *utrùm.* Mag. 4. *ſentent. diſt.* 13. Alger. *l.* 1. *c.* 21. & *l.* 3. *c.* 8. g *al.* miniſterio.

INtra Catholicam [f] Eccleſiam in myſterio [g] corporis, & ſanguinis Domini nihil à bono majus, nihil à malo minus perficitur Sacerdote: quia non in merito conſecrantis, ſed in verbo perficitur Creatoris, & virtute Spiritûs Sancti. *& infrà.* Si enim in merito eſſet Sacerdotis, nequaquam ad Chriſtum pertineret. Nunc autem ſicut ipſe eſt, qui baptizat, ita ipſe eſt, qui per Spiritum Sanctum hanc, ſuam efficit carnem, & transfundit in ſanguinem. Credendum β eſt enim, quòd in verbis Chriſti Sacramenta conficiantur. Cujus priùs creantur imperio, ejus utique verbo recreantur ad melius.

¶ CORR. ROM. *α Auguſtinus.*] Caput hoc etiam ab Algero *lib.* 3. *c.* 8. citatur ex Auguſtino in Libro de Corpore Domini: ſed Poſſidius in indiculo operum B. Auguſtini nullam hujus Libri mentionem facit, & ad verbum (excepto ultimo verſiculo) hæc leguntur in libro Paſchaſii Abbatis de corpore, & ſanguine Domini, *c.* 12. ex quo etiam libro ſunt *c. iteratur, cum ſequentibus, infrà de conſecr. diſt.* 2.

β Credendum.] Hæc eodem modo leguntur apud Algerum. Sed Paſchaſii verba, *c.* 15. hæc ſunt: *Cujus ergo potentiâ creata ſunt priùs, ejus utique verbo ad melius recreantur: quia nemo creator alicujus rei, aut recreator, niſi unus Deus, catholicè prædicatur. Propterea veniendum eſt ad verba Chriſti, & credendum, quòd in ejuſdem verbis iſta conficiantur.*

LXXVIII. *Item* AUGUSTINUS *lib.* 2. contra Epiſtolam Parmeniani, *c.* 10. [fortè c. an. 410. *in Africa.*]

De eodem.

OMnia [h] Sacramenta cùm obſint indignè tractantibus, proſunt tamen per eos dignè ſumentibus: ſicut & verbum Dei [i]. Unde dictum eſt [k]: *Quæ dicunt, facite: quæ autem faciunt, facere nolite.*

h Infrà, *eâd. c. per Eſaiam.* §. *hoc penè.* Alger. *l.* 3. *c.* 11. i Dei teſtatur. *orig.* k *Matth.* 23.

LXXIX. IDEM in Pſalmum 103. *verſ.* Qui tegis. [c. an. 415. *ibid.*]

De iis, qui ſanctis malè utuntur.

PRophetavit & Saul malus Rex, & tunc prophetavit, cùm David ſanctum perſequeretur. *& infrà.* Non ergo ſe jactent, qui fortè ſine charitate habuerint hoc munus Dei ſanctum: ſed videant, qualem rationem habituri ſunt cum Deo, qui ſanctis non ſanctè utuntur. Ex his erunt, qui dicturi ſunt [l]: *In nomine tuo prophetavimus.* Non illis dicetur, mentimini: ſed dicetur, Non novi vos, &c.

l *Matth.* 7.

¶ CORR. ROM.] In tractatu 7. in Epiſtolam Joannis ſunt aliqua, quæ ad ſententiam hujus capitis referri poſſunt, atque inde anteà citabatur. Sed ipſa prorsùs verba ſunt loco indicato.

SPIRITUM ergo Prophetiæ dicendi ſunt habuiſſe, non meritum. « GRATIAN. «

LXXX. *Item* HIERONYMUS in *c.* 2. Aggæi. [c. an. 387. *in Paleſtina.*]

Quiſque non tam ſanctificatur ex hoſtiis, quàm pro peccato polluitur.

OPropheta, qui altari tantùm extructo, & domo mea diruta hoſtias mihi offers in altari, & victimis ejus ſanctificari te putas; ſcito, quoniam ſanctum quidem eſt, quod offertur in altari: ſed non tam ſanctificaris ex hoſtiis, quàm ex malo operibus pollueris.

¶ CORR. ROM.] Apud B. Hieronymum ſic legitur: *ô populе, qui altari tantum extructo, & diruta domo mea hoſtias mihi offers in altari, & victimis ejus, & carnibus te ſanctificari putas: ſcito non tam ſanctificari te ex hoſtiis, quæ templo diruto tibi prodeſſe non poterunt, quàm contaminari omnia opera tua, & cuncta, quæ agis, ex eo quod negligis, & tuam magis domum, quàm meam exſtruere conatus es. Sanctum quidem eſt quòd offertur in altari: ſed non tam ſanctificaris ex hoſtiis, quàm ex eo, quòd in convallibus habitas, & inter mortuis operibus, polluеris.* In duobus etiam Gratiani vetuſtis codicibus legitur, *ô populе:* Verùm idem Hieronymus continuò iſta eadem per anagogem aptat Eccleſiaſtico viro.

LXXXI. *Item* AUGUSTINUS in Lib. de verbis Domini, *Sermone* 11. [fortè c. an. 410. *in Africa.*]

Contra Spiritum Sanctum, verbum dicitur, cùm ex diſperſione numquam reditur.

ITa [m] fit [n] verbum contra Spiritum Sanctum, cùm ex diſperſione ad congregationem numquam venitur, quæ ad remittenda peccata accepit Spiritum Sanctum. Ad quam congregationem etiamſi per malum Clericum, ſed tamen Catholicum miniſtrum, reprobum, & fictum aliquis acceſſerit cor-

m Ivo, *p.* 2. *c.* 104. n dicitur. *orig.*

o Sup. *eâd. Spiritus Sanctus.*

de non ficto; in ipſo Spiritus Sanctus o *α* operatur remiſſionem peccatorum; qui in ſancta Eccleſia ita operatur, ut reprobos fugiat, & tamen per eorum miniſterium probos colligat.

¶ CORR. ROM. *α Spiritus Sanctus.*] Hoc loco conciſè refertur ſententia B. Auguſtini, plenius autem ſuprà *eâd. c. Spiritus Sanctus.*

LXXXII. IDEM in Sermone de remiſſione peccatorum. [fortè Origenes c. an. 217. *in Ægypto.*]

Non meritis hominum, ſed virtute Spiritûs Sancti peccata remittuntur.

p *Joan.* 20.

UT evidenter hoc oſtenderet Dominus, à Spiritu Sancto, quem donavit fidelibus ſuis, dimitti peccata, non meritis hominum, quodam loco ſic ait reſurgens à mortuis p: *Accipite Spiritum Sanctum:* & continuò ſubjecit; *Si cui dimiſeritis peccata, dimittuntur ei;* hoc eſt Spiritus dimittit, non vos. Proinde *α* ſicut is, quem Sacerdos tolerat in Eccleſia, eſt tamen extra Eccleſiam, & extra corpus, cujus caput eſt Chriſtus, ſi ei Oſtiarius non aperuerit β: ita non ideò extra Eccleſiam eſt, & non eſt de corpore, ſi quis Paſtoris præjudicio compellitur foris eſſe.

¶ CORR. ROM. *α Proinde.*] Verba ipſa hujus partis non ſunt inventa apud B. Auguſtinum. Simillima habentur apud Origenem *hom.* 14. *ad c.* 24. Levitici, & referuntur infrà XXXV. *q.* 3. *c. cum aliquis, & c. ſi quis non rectò.*

β Aperuerit.] In nonnullis vetuſtis codicibus legitur, *aperuit.* in aliis, *aperiat:* ab uno autem abeſt negatio.

LXXXIII. *Item* AMBROSIUS de iis, qui initiantur myſteriis, *cap.* 5. [c. an. 384. *Mediolani.*]

Dominus non merita perſonarum, ſed Sacerdotum officia conſiderat.

q Alger. *l.* 3. *c.* 10. r *Jud.* 6. f Jeroboal. *orig. Ambroſ. ſed Scriptura,* Jeroboal. s 3. *Reg.* 18. u Sacrificium confecravit. *orig.* x *Matth.* 18.

CUm Scriptura [q] tibi teſtetur [r], quòd ad Jeroboam [f] preces, ignis deſcendit de cælo, & rurſus precante Helia [s] ignis eſt miſſus, qui ſacrificia [u] conſumeret; datur intelligi *α*, quòd Deus non merita perſonarum conſideret, ſed officia Sacerdotum. *& paulò poſt.* §. 1. Ignis illis viſibilis mittebatur, ut crederent: nobis inviſibilis operatur, qui credimus, *& paucis interjectis.* §. 2. Crede ergo adeſſe Dominum Jeſum invocatum precibus Sacerdotum, qui ait [x]: *Ubi fuerint duo, vel tres, ibi & ego ſum.*

¶ CORR. ROM. *α Datur intelligi.*] In originali non ſunt hæc verba. Sed cùm antecedentia pendeant ex ſuperioribus, hic nova incipit periodus. *Non merita perſonarum conſideres, ſed officia Sacerdotum.* nonnullæ autem aliæ varietates, & quidem non minimi ponderis in margine ſunt indicatæ.

LXXXIV. *Item* GREGORIUS. [c. an. 600. *Romæ.*]

Non merita Sacerdotum, ſed virtus divina Sacramenta ſanctificat.

y 4. *Sentent. diſt.* 13. z *Matth.* 7.

MUlti ſecularium [y] hominum, cùm plùs Sacerdotum vitam, quàm ſuam diſcutiunt, in magnum contemptionis divinorum Sacramentorum crimen incurrunt. Magna enim trabe [z] vulneratos habentes oculos, eámque negligentes, feſtucam tenuem in aliorum conſpiciunt oculis: quam dum incautè feſtinant avellere, erroris in foveam delabuntur: minùs quidem conſiderantes, quòd non eos Sacerdotum vita læderet, ſi ipſi humiliter bonis Sacerdotum admonitionibus aurem accommodarent. Sed dum Hypocritarum more plùs illorum famam, quàm propriam vitam, vel vitæ negligentias dijudicant, ſpernunt ſancta monita, & ſpiritualia dona. Unde fit, ut non ſolùm ab eis dicta reſpuant, ſed (quod eſt deterius) Divina etiam myſteria contemnant, ut nec corporis communionem, aut ſanguinis Domini noſtri Jeſu Chriſti eorum miniſterio confectam aſſumant; putantes hanc minùs eſſe ſanctificatam, ſi illorum fiat officio, quorum vita eorum oculis videtur ignobilis. §. 1. Heu in quam magnum laqueum incidunt, ut Divina, & occulta myſteria plùs ab aliis ſanctificata poſſe fieri credant: cùm unus idemque Spiritus Sanctus in Eccleſia diffuſa per totum Orbem terrarum incomprehenſibiliter ea myſteria, & occultè, atque inviſibiliter & operando ſanctificet, & benedicendo [a] benedicat.

a *al.* ſanctificando. b Iſidorus *l.* 6. *Etym. c.* 19.

§. 2. Myſterium [b] itaque *α*, Fratres, ob hoc dicitur, quòd ſecretam, & reconditam habeat diſpenſationem: Sacrificium autem, quaſi ſacrum factum: quia prece myſtica conſecratur pro nobis in memoriam Dominicæ paſſionis. *& infrà.*

§. 3. Sacramentum verò eſt in aliqua celebratione, cùm res geſta ita fit, ut aliquid ſignificare intelligatur, quod ſanctè accipiendum eſt. Sunt autem Sacramenta, Baptiſma, Chriſma, Corpus & Sanguis Chriſti: quæ ob id Sacramenta dicuntur, quia ſub tegumento corporalium rerum virtus Divina ſecretiùs ſalutem eorumdem c Sacramentorum operatur. Unde & à ſecretis virtutibus, vel ſacris, Sacramenta dicuntur. Quæ ideò fructuoſè penes Eccleſiam fiunt, quia Sanctus in ea manens Spiritus eorumdem Sacramentorum latenter operatur effectum. Cujus panis, & calicis Sacramentum Græcè Euchariſtia dicitur, Latinè bona gratia interpretatur. Et quid melius corpore, & ſanguine Chriſti?

c *al.* eamdem.

§. 4. Unde ſive per bonos, ſive per malos Miniſtros intra Dei Eccleſiam diſpenſetur; Sacramentum tamen eſt; quia Spiritus Sanctus myſticè illud vificat, qui quondam Apoſtolico tempore viſibilibus d apparebat operibus. Nec bonorum meritis Diſpenſatorum amplificatur, nec malorum attenuatur: quia neque qui plantat [e]; eſt aliquid, neque qui rigat; ſed qui incrementum dat Deus [f]. Hoc de Corpore, & Sanguine Domini noſtri Jeſu Chriſti, hoc etiam de Baptiſmate, & Chriſmate ſentiendum eſt, & tenendum: quia virtus Divina ſecretiùs operatur in eis, & divina ſolummodo hæc eſt virtus, ſive poteſtas, non humanæ efficaciæ. Polluimus g β itaque panem, id eſt, Corpus Chriſti, quando indigni accedimus ad altare, & ſordidi mundum Sanguinem bibimus. *& infrà.* §. 5. Maledicam [h] γ, inquit, benedictionibus veſtris, hoc eſt, iis, quæ nunc meis benedictionibus poſſidetis, ſeu quidquid à vobis benedicitur, maledicam: vel quoniam δ non benedicunt ſanctis ex vero corde: vel quia qui iniquè agunt, benedicuntur ab eis, adulanturque peccatoribus, dummodo divites ſint.

d *al.* viſibilibus. e 1. *Cor.* 3. f Hactenus. Iſidorus. g Hieronym. *in c.* 1. Malachiæ. h Idem *in c.* 2.

¶ CORR. ROM.] Caput hoc collectum eſt partim ex ſententiis B. Gregorii, partim ex verbis ipſis BB. Iſidori atque Hieronymi.

α Myſterium itaque.] Hæc uſque ad verſ. *hoc de corpore.* ſunt apud Iſidorum, non tamen eodem prorsùs ordine.

β Polluimus.] Sumptum ex B. Hieronymo in Commentariis ad cap. primum Malachiæ in illis verbis; *& dicitis, in quo polluimus, &c.*

γ Maledicam.] Apud eumdem *ad c.* 2. ſic habetur, *& maledicam, inquit, benedictionibus veſtris, hoc eſt, quæ nunc meis benedictionibus poſſidetis: ſive quidquid à vobis benedicitur, à me maledictum erit; & maledicam illis, ſubaudi, benedictionibus veſtris: quoniam noluiſtis intelligere, quæ dicuntur, hoc eſt enim quod dicitur* [non poſuiſtis ſuper cor.]

δ Quoniam.] Sumptum eſt ex eodem loco paulò inferiùs: ubi hæc leguntur, *vel certè, quia ad Sacerdotes propriè mandatum eſt, vertuntur benedictiones eorum in maledictionem, quando non benedicunt ſanctis ex vero cordis affectu, ſicut Iſaac Jacob, & Jacob Patriarchis, & Moyſes duodecim tribubus: ſed per dulces ſermones, & benedictiones decipiunt corda innocentium; & qui iniquè agunt, benedicuntur ab eis, adulanturque peccatoribus, dummodo divites ſint, atque eorum vitiis blandiuntur.*

LXXXV. *Item* FABIANUS Papa Epiſcopis Orientalibus, *Epiſt.* 2. [c. an. 240. *Romæ in Orientem.*]

Non Sacerdotum vitam, ſed quæ docent, & miniſtrant, conſiderare debemus.

SIgnificaſtis [i] inſuper pleroſque attendere, multos in ipſis honoribus Eccleſiaſticis non congruenter vivere ſermonibus, & Sacramentis, quæ per eos populis miniſtrantur. O miſeros homines, qui hos intuendo, Chriſtum òbliviſcuntur: qui & multò antè prædixit [k], ut Legi Dei potiùs obtemperetur, quàm imitandi videantur illi, qui ea, quæ dicunt, non faciunt: & Traditorem ſuum tolerans uſque in finem, etiam ad Evangelizandum cum ceteris miſit. Nam Apoſtoli talem conſuetudinem non habuerunt, nec habendam docuerunt.

i Aug. *in Hom.* 50. *de Pæn. c.* 13. k *Matth.* 23.

LXXXVI. *Item* NICOLAUS Papa I. Michaëli Imperatori, in Epiſt. quæ incipit, *Propoſuerannus.* [an. 685. *Romæ Conſtantinopolim.*]

De eodem.

NOn quales [l] Sacerdotes Domini ſint, fed quid de Domino loquantur, eſt vobis magnopere prævidendum: nec in Vicariis B. Petri Apoſtoli vobis eſt attendendum, qui ſint: ſed quid pro correctione Eccleſiarum, quid pro ſalute veſtra ſatagant. Nec enim illos inferiores dicetis Scribis, & Phariſæis ſedentibus ſuper cathedram Moyſi; de quibus Dominus præcepit, dicens [m]: *Quæcumque dixerint vobis, obſervate, & facite; ſecundum opera verò eorum nolite facere.* Ergo Imperator conſidera, hiſſos dixit audiendos, qui ſuper Cathedram Moyſi ſedebant; quantò potiùs his, qui ſuper Cathedram Petri reſident, eſſe exiſtimetis obaudiendum?

l Anſel. *l.* 6. *c.* 77. Ivo, *p.* 5. *c.* 18. m *Matth.* 23.

LXXXVII. *Item* AUGUSTINUS contra Literas Petiliani, *lib.* 2. *c.* 22. [c. an. 391. *in Africa.*]

Sacerdotum immunditia, Sacramenta non polluit.

DOminus [n] declaravit in uno cœtu hominum eadem Sacramenta ſumentium, aliquorum immunditiam mundis obeſſe non poſſe. *& infrà.* §. 1. Petilianus dixit. Aut ſi quiſquam [o] carmina Sacerdotis memoriter teneat, numquid inde Sacerdos eſt, quod ore ſacrilego carmen publicat Sacerdotis? Auguſtinus reſpondit. Ita iſtud dicis quaſi modò quæramus, quis ſit verus Sacerdos, & non quid ſit verum Baptiſma. Ut enim ſit quiſque verus Sacerdos, oportet, ut non ſolo Sacramento, ſed juſtitiâ quoque induatur; ſicut ſcriptum eſt [p]: *Sacerdotes tui induantur juſtitiâ.* Qui autem ſolo Sacramento Sacerdos eſt, ſicut fuit Pontifex Caïphas perſecutor unius & veriſſimi Sacerdotis; quamvis ipſe non ſit verax; quod dat tamen verum eſt, ſi non det ſuum ſed Dei. *Item paulò inferius.*

n Algerus, *l.* 3. *c.* 11. Ivo, *p.* 2. *c.* 98. & 99. o *Ejuſdem l. c.* 30. p *Pſal.* 131.

§. 2. *Dixit quidam* [q] *ex ipſis proprius eorum Propheta: Cretenſes ſemper mendaces, malæ beſtiæ, ventres pigri, teſtimonium hoc verum eſt.* Si ergo Apoſtolus neſcio cujus alienigenæ teſtimonium, quia verum comperit, etiam ipſe

q *Ad Tit. c.* 1.